

REGENSEN

REGENSJANERSAMFUNDETS
XXXXXXXX MEDLEMSBLAD

3die Serie. Nr. 14.

Juli 1918.

Hostrupfesten paa Regensen.

Lørdag d. 22. Juni fejredes paa Regensen en Mindefest for Hostrup i Forbindelse med den aarlige Lindefest.

Festen var saaledes arrangeret, at den for en stor Del skulde afholdes i Gaarden, og da Vejret var meget uroligt Dagene før og lige indtil Festen begyndte, maatte der foretages enkelte Ændringer i Programmet, men da det dog i sidste Øjeblik klarede op og blev godt Vejr, blev disse uden væsentlig Betydning. — Ogsaa paa Grund af det store Deltagerantal (ca. 125 Deltagere) var det heldigt, at man kunde benytte Gaarden, da det vilde have knebet stærkt for saa mange at faa Plads i Salen. — Som Gæster deltog bl. a. en Del af Hostrups Familie og Professor Knud Fabricius, der ved denne Lejlighed for første Gang deltog i en Regensfest; ogsaa en Del forhenværende Regensianere deltog i Festen.

Festen begyndte Kl. 7 med Spisning paa Salen, som varede 1½—2 Timer, medens Taler og Sange uafbrudt vekslede. Først blev der talt for Linden, dernæst for Provsten, som takkede og talte for Prof. Fabricius, der svarede med en Tale for Provsten; derefter blev der talt for Regensen, for Damerne og for Vice-Provsten, der sluttede Talernes Række med en Tale for Hostrups Slægt. — Sangene var dels højtidelige, dels muntre, navnlig dog det sidste, og alle forfattede til denne Lejlighed med Undtagelse af Chr. Bøikens: »For fattige Studenter«, der er ved at blive en Slags Nationalsang herinde paa Regensen. Efter Bordet var Vejret til alt Held helt godt,

og Underholdningen, der egentlig skulde have været først, kunde nu afholdes paa den i Gaarden rejste Tribune. Man begav sig derfor derned, hvor imidlertid den elektriske Illumination var blevet tændt, og første Del af den af stud. mag. Johannes Reumert forfattede Kantate blev sunget af Sangforeningen, hvorefter Prof. Fabricius holdt Festtalen for Hostrup. Denne, der blev livligt og elegant holdt, gav en fyldig Karakteristik af Hostrup samtidig med, at den var priselig kort, og blev hilst med stærkt Bifald. Dernæst blev andet Afsnit af Kantaten afsunget, og Generalforsamlingsscenerne af »Genboerne« blev spillet af Regensianere, saa »Fortid sig med Nutids Liv forenede«. — Forud for disse Scener var der blevet fremsagt en Prolog (af samme Forfatter som Kantaten), af hvilken navnlig disse Strofer fortjener at fremhæves:

Var Hostrup ikke nogen Stormens Gud
 med Pathos i poetiske Sentenser,
 han kendte dog i Jævnhed sine Grænser:
 Beskedenheden var for ham et Bud.
 Og medens Vingesuset andre bar
 imod Berømmelsen som stolte Fugle,
 han revsede det falske og det hule
 og skued' alt bag Ironiens Glar;
 hos ham, der leved stille bagved Glaret,
 blev baade Menneske og Skjæld bevaret.

Og det er næsten, som Regensens Aand
 er blevet Kød og Blod i denne Digter.
 Vi ved, hvordan hver Taabe, der sig vigter,
 kan holdes af Regensens Tugt i Baand,
 vi ved saa vel, at her om nogen Steder
 kan Ironi og Lune sættes højt;
 de tomme Tønder rager os en Døjt!
 Vort Liv er jævnt og jævne vore Glæder!
 I Hjemmet under brede Lindekroner,
 der klinger hyggelige, danske Toner.

Saa kom da Flok; drag frem af Mindets Jord
 det Liv, der levedes forlængst herinde,
 der leves end og aldrig skal forsvinde,
 saa længe Ungdom paa Regensen bor!
 Lad Sangen tone under grønne Linde,
 og lad det mærkes paa det glade Kor,
 at endnu gaar vi her i Hostrups Spor —
 at endnu hævdes her hans Digterminde —
 at Fortid sig med Nutids Liv forener
 i Hostrups Generalforsamlingsscener.

Endelig oplæste, som sidste Del af Underholdningen, Skuespillerinde Fru Jonna Neiendam og Hr. Skuespiller H. E. Budtz Scener af forskellige af Hostrups Komedier under stærkt Bifald fra Forsamlingen, og Kantatens Slutsang blev sunget.

Efter en kort Pavse begyndte Dansen saa paa Estraden under Linden og fortsattes, indtil Provstinden Klokken 4 traktered med Kaffe og Kager paa Salen, hvorefter der dansedes endnu en god Times Tid, saaledes at Frokosten paa Værelserne blev serveret ved 6 Tiden, og de sidste Par forlod Gaarden mellem 8 og 9 efter at have været til Fest i 13—14 Timer.

Lidt før Kl. 12 var der en Pavse i Dansen, og just da Klokken slog 12 paa Regensens Ur, hørte man en Stemme fra oven, der som Hostrups Aand fremsagde nogle smukke Vers af cand. mag. Aage Hansen; de betog Tilhørerne stærkt og blev paahørt i dyb Stilhed.

Det begyndte saaledes:

»Jeg vandrer tit fra himlen ned til jord,
til steder, hvor min ungdoms spor end findes,
at se, hvor det staar til, at glædes og at mindes
de ting og stunder, hvor min længsel boer.«

Dernæst fortalte Aanden, hvad den saa, og hvor den dvælede, og sagde da ogsaa:

»Men helst jeg dvæler her, hvor sol slår blink
af røde tage, og hvor linden smiler
som vaarens dronning mildt til dem, der hviler
sig i dens ly, til dem, der spiller klink«

og til Slut sagde den:

»Jeg beder for min gamle, røde gård,
at I vil værne om dens mange minder,
dens liv, dens vækst, dens sjæl, så at jeg finder
den urørt, naar jeg atter kommer hid en vår.

Åh, venner! Denne skønne plet af jord,
hvor I nu lever, den slynger sig som ranker,
sødtduftende af liv, om alle mine tanker,
saa værligt grønt, de end i døden gror.

Jeg beder jer, I værne vil mit land,
om hver en blomst, hver sti i Danmarks have,
hver fugl i skov, de mange stores grave,
der vogted Danmarks fred fra strand til strand.

Nu går jeg bort, det er alt blevet silde,
og lukket er min ungdoms lyse slot,
men mindets ømme vemod, tavs og stille,
det følger med mig op til himlens drot.
Dog tro ej derfor, at min gang er tung,
jeg har jo endnu minderne tilbage
om mine mange, lykkelige dage,
i livets tid, dengang jeg selv var ung«. — — —

Der var selvfølgelig ogsaa mange andre Pauser i Dansen, og i en af disse sang Sangforeningen smukt »Nu er det stille«, »Afsted, afsted« og andre hostrupske Sange.

Men Dansen i Midsommernatten under Linden! Den smukke Baggrund for det hele! Ja, den skal ikke beskrives nøjere her, men naar engang Deltagerne dvæler ved Minderne om denne Fest, vil de sandsynligvis sige, som der staar i »En ny Glunte«, hvor Glunten synger:

»Et Bal jeg mindes, men da vil
mit Hjerte gerne dikke
ved Tanken om en Pigelil
med sorte, skælmske Blikke.«

og Magisteren svarer:

»Nej skønnere mig synes Bror,
var hendes blonde Søster.
Vi dansed sammen bort, jeg tror
til Drømmelandets Kyster.«

Regensen, d. 1. Juli 1918.

Tage Kemp.

Et gammelt Forslag fra 1751 om en Ekstraregens.

Meddelt ved Poul Schjærff.

Som bekendt blev Kommunitetsalumnerne i ældre Tider bespist i en særlig Bygning, det saakaldte »Kloster«. Ordningen med Leveringen af Maden var ofte Genstand for — som det synes — berettigede Klager og Kritik. Saaledes maatte i 1653 »præpositus regiæ Communitatis og Decani« møde for Konsistorium og afgive Svar paa en Række intricate Spørgsmaal angaaende Studenternes Mad. Der blev bl. a. spurgt, om der var Maddiker i Smørret? Dertil svarede de, at det var sket en Gang eller to i Fjor. Og i det 18. Aarhundrede fornyedes Besværingerne: Portionerne var for smaa, Øllet surt og Brødet oret. Efter en langvarig Udveksling af Breve herom foreslog det teologiske Fakultet 1736 Kongen at ophæve Spisningen og i Stedet for give Alumnerne en 4 Mark om Ugen i Kostpenge. Der henvistes til, at Kommunitetets Kasse efter de store Summer, som var medgaaet til Kommunitetsbygningens og Regensens Istandsættelse efter Branden 1728, var stærkt belastet. Og Kongen sluttede sig til Fakultetets Forslag.

En Del Aar derefter, 1751, blev Spørgsmaalet om Kommunitetsbygningens Anvendelse taget op til Drøftelse. Ved den Lejlighed

fremkom der fra den ene Direktør for Kommunitetet nogle Forslag, som, selv om de ikke førte til noget, dog er af en vis Betydning for Regensens Historie, idet de viser, at der fra en enkelt Side toges til Orde for Oprettelsen af en »lille« Regens.

De to teologiske Professorer Peder Holm og Rosenstand-Goiske var den Gang Direktører for Kommunitetet. Holm indsendte til Universitetets Patron en Skrivelse, hvori han fremhævede, at Kommunitetets Bygninger for Øjeblikket ingen Nytte var til, idet de kun afgav Bolig for Økonomen Nissen, hvorved Bygningerne aldeles ikke kunde forrente sig. Derfor foreslog han at indrette en lille Regens for 50—60 Alumner under Opsyn af en Viceprovst. Subsidiært at sælge dem eller indrette Professorboliger deri.

Den anden Direktør, Professor Rosenstand-Goiske, var en stærk Modstander af denne Plan. Han ønskede, at Nissen stadig skulde blive boende, samt at Bygningen skulde indrettes med Værelser til at leje ud for Kommunitetets Regning. Han havde særlig 3 Indvendinger mod Ideen om en ny Regens. For det første: en Bolig for Studenter er ingen Hjælp til det, som er Kommunitetets egentlige Opgave, nemlig at underholde de fattige Studenter med Kost eller Kostpenge. Meget sofistisk. Lige saa haartrukken er den anden Indvending, at det ikke vilde hjælpe Studenterne meget at faa Værelse, naar de ved Siden deraf maatte bestride Udgifterne til Møbler og Opvartning. For det tredie erklærede han, at det var skadeligt for Moralen at have saa mange unge Mennesker samlede paa ét Sted.

Professor Holm gendrev med Lethed og stor Varme i sit Indlæg sin Kollegas vrantne Argumenter, idet han overfor det første Punkt henviste til Kommunitetets Fundats, som sagde, at det, der blev tilovers fra de 100 Studenters Kost, skulde anvendes »til Klæder, Bøger og anden Nødtørft« for de fattigste Allumner. Og Bolig hørte vel nok med til »anden Nødtørft«, hvad man bedst kunde se deraf, at Kongerne havde indrettet Regensen ved økonomisk Støtte fra Kommunitetet. Om det andet Punkt erklærede Professor Holm, at Stiftelsen selv kunde anskaffe det meste af de nødvendige Møbler o. s. v. Og hvad Studenternes Opførsel angik, var der ingen Tvivl om, at de Konger, som havde bestemt at lade saa mange Studerende bo sammen, har gjort det, fordi de ansaa det for gavnligt for Moralen, hvad der ogsaa var Tilfældet i Virkeligheden; Holm selv har været Regensprovst i 12 Aar (1735—46) og kan bevidne, at de Studerende dør i enhver Retning har forholdt sig skikkeligt; og han fortsætter: »at ligesom de kongelige Alumni i Kommunitetet opføre sig, saa gøre og just de øvrige i Staden sig opholdende Studenter,

efterdi hines (da de gøre saa stort et Corpus) Connoissance og Conversation med disse i deres Forhold kan neppe andet end have stor Influx«.

Og mens Rosenstand-Goiske paastaar, at Regensianerne aldrig har været skikkeligere end andre Studenter, men at tvertimod alle Uroligheder blandt Studenterne enten er udgaaet fra Regensen eller i hvert Fald altid har fundet Deltagelse derfra, mener Holm ud fra sin egen Erfaring at kunne konstatere (til megen Glæde for enhver Regensianer), at det modsatte altid har været Tilfældet. »At adskillige udenfor Regensen have i samme Tid været mindre skikkelige, er bekjendt nok. At i forrige Tider nogle paa Regensen Logerende have tilligemed Studenterne udenfor Regensen participeret i de Tidens Uroligheder, er vist; men Regensen var deri ej Skyld.« Man maa sige, at Prof. Holm var en Mand med Hjertet paa rette Sted.

Professorstriden endte med, at alt skulde være som før Krigen, og Rs. Nyerup, efter hvem vi har fremdraget denne Sag, slutter sin Beretning saaledes: »og med Bygningerne forblev det in statu quo«.

Regensianersamfundets Generalforsamling.

Lørdag den 6. April afholdtes paa Regensens Læsestue ordinær Generalforsamling under Ledelse af Overretssagfører G. Oppenheim.

Bestyrelsens Formand, Politiasistent Hakon Jørgensen aflagde Beretning. Han omtalte herunder Tilvejebringelsen af en Kultegning af afdøde Viceprovst Skouboe til Ophængning paa Læsestuen. Om dette Billede viste der sig under den paafølgende Diskussion at være delte Meninger. Endvidere omtalte Formanden Bestyrelsens Arbejde for at skaffe saadanne Regensianere, der var overanstrengte ved Eksamenslæsning, eller som efter en Sygdom trængte til Rekreation, Ophold hos forhenværende Regensianere omkring i Landet.

Kassereren, Skolebestyrer Bjørneboe, fremlagde Regnskabet, for hvilket der meddeltes Decharge. En Ekstrakt af Regnskabet offentliggøres andetsteds i Bladet.

Derefter fremsatte Formanden Forslag om at fejre Professor Julius Lassen i Anledning af hans Fratræden som Regensprovst til Efteraaret dels ved Afholdelsen af en Fest og dels ved Oprettelsen af et Mindelegat — bærende Julius Lassens Navn — for Regensianere. Forinden Generalforsamlingen havde Bestyrelsen underhaanden rettet Henvendelse til en Kreds af Samfundets Medlemmer angaaende denne

sidste Sag, og Tanken om Oprettelsen af et Legat havde fundet almindelig Tilslutning, saa at Bestyrelsen kunde meddele, at der allerede var tegnet et ret betydeligt Beløb.

Ogsaa paa Generalforsamlingen viste der sig at være en stærk Stemning for at fejre Regensprovsten paa den af Bestyrelsen foreslaaede Maade, og Generalforsamlingen bemyndigede Bestyrelsen til at arbejde videre med Sagen.

Efter at man derpaa havde genvalgt den fratrædende Bestyrelse samt Revisorerne, hævdedes Generalforsamlingen, og Medlemmerne samlede om Smørrebrødsbordene og tilbragte endnu et Par fornøjelige Timer sammen.

Et Julius Lassen-Legat for Regensianere.

Gennem udsendte Cirkulærer vil samtlige Regensianersamfundets Medlemmer og, saavidt det har været muligt, alle, der har været Alumner paa Regensen i den Tid, i hvilken Professor Julius Lassen har været Regensprovst, have modtaget Opfordring til at yde Bidrag til Oprettelsen af et Legat, som skal bære Professor Lassens Navn, og som er tænkt at skulle komme udflyttende Regensalumner tilgode.

Som Bestyrelsen forudsatte ved Udsendelsen, er denne Opfordring blevet imødekommet i stor Udstrækning. Det er ganske naturligt, at de, som i deres Regenstid har lært at paaskønne den nuværende Regensprovst, med Glæde har grebet den tilbudte Lejlighed til at hædre Professor Lassen paa en Maade, der stemmer saa godt med hans Følelser overfor Regensen og dens Beboere. Men ogsaa fra mange Regensianere fra ældre Tid foreligger der Vidnesbyrd om, at de gerne vil være med til at støtte det smukke Formaal og saaledes betale lidt af paa den Taknemlighedsgæld, som alle vi forhenværende Regensianere staar i til »den kære Gaard«, der gav os »Ly i Ungdomstiden«.

Det Beløb af 5000 Kr., som Bestyrelsen ansaa for nødvendigt til at sikre Legatets Oprettelse, er overtegnet i det Øjeblik, da disse Linier skrives. Men det er Bestyrelsens Haab, at endnu mange gamle Regensianere vil besvare Opfordringen og tegne sig for et Beløb — stort eller lille — til Professor Lassen-Legatet. Bidragene vil — om ønskes — kunne indbetales i 5 aarlige Rater.

Bidrag — eller Tilsagn om saadanne — bedes snarest muligt tilsendt Formanden for det af Bestyrelsen nedsatte Legatudvalg, Direktør H. J. V. Elmquist, Nyvej 19, København V.

Afskedsfest for Professor Lassen.

Som omtalt i Referatet fra Regensianersamfundets Generalforsamling har Samfundet planlagt Afholdelsen af en Fest for Professor Lassen, inden han fratræder Stillingen som Regensprovst og flytter ud fra Regensen.

Et nedsat Udvalg arbejder med Forberedelserne til denne Fest, som ganske sikkert vil samle et meget stort Antal gamle Regensianere fra hele Landet. Man har tænkt sig Festen afholdt under lignende Former som Regensianersamfundets tidligere Fester, med en Middag — sandsynligvis et Sted ude i Byen — og derefter Sold paa Regensen (eventuelt i Regensgaarden).

Saaftremt der ikke indræder uforudsete Hindringer, vil Festen blive afholdt

Lørdag den 14. September.

Nærmere Meddelelse vil udgaa til Medlemmerne en halv Snes Dage i Forvejen, men Bestyrelsen har ønsket allerede nu at henlede Medlemmernes Opmærksomhed paa, at de bør reservere sig den 14. September til Deltagelse i Afskedsfesten for Professor Lassen.

Regensianersamfundets Regnskab

for Tiden 1. Oktober 1916—31. Marts 1918..

INDTÆGT	Kr.	Øre	UDGIFT	Kr.	Øre
Kassebeholdning ¹ / ₁₀ 1916 .	292	94	Medlemsbladet »Regensen» Nr. 8—11	324	91
Kontingent for 1916 og 1917	918	00	Opkrævning af Kontingent (2 Aar)	85	55
Indvundne Renter	12	18	Cirkulærer, Porto m. m.	95	21
			Viceprovst Skouboes Billede 386.50		
			— indkommet fra Sub- skribenter208.00	178	50
			En Lykønskingsadresse m. Mappe	35	00
			Forsikring af Frederik II's Billede	4	00
			Gave ved en Regenskarls Jubilæum	25	00
			Generalforsamling og Besty- relsesmøder	65	11
			Kassebeholdning ³¹ / ₃ 1918 .	409	84
	1223	12		1223	12

Udgivet af *Regensianersamfundet*.
Redigeret af Direktør *Hjalmar V. Elmquist*, Nyvej 19, København V.
(Telf. Vester 2890 v.).